

Bästa nyländska bönder och skogsägare, bästa inbjudna gäster. Ni är hjärtligt välkomna på SLC Nylands höstmöte.

Vi har miljön som övergripande tema för dagens möte. Miljöfrågor har naturligtvis alltid varit en del av vår verksamhet, av vår vardag. Jord- och skogsbruk har format det landskap som vi ser omkring oss. Vi är också beroende av miljön för vår utkomst.

Miljön mår dåligt i många hänseenden. Vi är kanske mest bekanta med algblomning i Östersjön. Nya teman lyfts fram i en hisnande takt i dagens informationsamhälle. Det handlar om rovdjur, det handlar om klimat, det handlar om att vi fortfarande formar om och påverkar närmiljön för en massa människor.

SLC är en viktig samhällspåverkare, mycket större än sin storlek. Organisationen har ett gott anseende bland myndigheter och påverkare. Vi satsar också mera än tidigare på informationsverksamhet. Ändå är jag övertygad om att det inte räcker till. Vi måste hela tiden bli bättre på att kommunicera ut vårt budskap.

Vi blir alltför ofta ställda i försvarsposition: varför gör vi ingenting åt algblomningarna, varför har vi kossor som rapar sönder klimatet, varför vill vi ta livet av alla vargar och så vidare. Jag vågar påstå att vi är ganska bra på att argumentera utgående från fakta. Den stora allmänheten har också ett stort förtroende för att vi vet vad vi gör och kan vår sak. Trots det tror jag att vi ska hitta ett mera aktivt grepp. Vi måste oftare vara de som tar initiativ, vi måste lyfta upp diskussionen om sådana teman som ligger oss nära. Vara med och sätta agendan. Vi måste bli bättre på att argumentera med sådana som ser annorlunda på världen än vi gör.

Klimatet och klimatuppvärmningen har varit på tapeten varje dag. I klimatdebatten utmålas primärnäringarna ibland som buse, men de allra flesta förstår att vi sitter på en nyckel till lösningen. Det finns egentligen bara ett effektivt och kostnadseffektivt sätt att binda koldioxid i större skala, nämligen fotosyntes.

Vi som brukar jord och skog utnyttjar samma process. Fotosyntesen är motorn för alla de biologiska processer som vi utnyttjar. Det betyder automatiskt att vi är en del av lösningen, då mänskligheten brottas med klimatuppvärmning. Vi måste på sikt få ner utsläppen av fossilt kol till en bråkdel av nuvarande nivå. Det går inte att göra i

en handvändning. Under tiden måste vi lära oss att binda kol effektivare och snabbare än tidigare.

Vi ska också vara försiktiga med den åtgärdspalett som presenteras som kolsänka. Det råder lite av panikstämning i många läger och då är risken stor, att trycket på att hitta på någonting blir för stort. De åtgärder som vi vidtar ska ha en påvisad miljö- eller klimatnytta. Vi är inte betjänta av ett system som skapas i stor brådska under hård press, bara för att ge sken av att man gör någonting. I fråga om klimatarbetet har vi nycklarna i handen. Vi ska inte ge bort dem. Vi ska tillvara de möjligheter vi har att binda kol i skog och mark.

Då det gäller effektiva kolsänkor, så har vi i bästa fall bara vinnare. Dessutom kan man säga, att de allra flesta politiska riktningar kan enas om stora delar av en vettig klimatpolitik. Vi är alla betjänta av att förädlingsgraden på våra träprodukter blir högre, vilket leder till mera långlivade slutprodukter och samtidigt bättre förmåga att betala för råvaran. Högre kolhalt i våra mineraljordar är också i allra högsta grad eftersträvansvärt. Vi binder kol och får en högre skörd för mindre insats som belöning.

Jag uppmanar alla som har möjlighet att delta i de praktiska försök som utförs kring olika metoder så som gipsbehandling, strukturkalkning, strukturfibrer och olika biostimulanter. Vi behöver mera kunskap om hur olika metoder lämpar sig för praktiskt bruk och vilka miljö- och andra effekter man kan uppnå. Väl grundad information är nyckeln till framgång också i denna sak.

Nu när hösten är som mörkast, är senast det tid att planera nästa års odling och andra åtgärder. Jag utmanar alla att lite utmana sig själv. Tänk lite extra på vad du vill producera och åt vem. Tänk lite extra på hur du kan minska på bearbetningsbehovet. Tänk lite extra på vad du kan göra för att minska på näringsbelastningen av våra vattendrag.

Ingen av oss kan ensam påverka just någonting alls. Ingen av oss kan ensam rädda Östersjön eller klimatet. Tillsammans är vi starka. Om vi alla lite tänker till, så kan vi göra stor skillnad. Av samma orsak grundades producentförbunden i tiden. Styrkan finns inte i individen, styrkan finns i det kollektiv som individerna bildar. Vi kan alla bidra med något.